

[Arne Melchior]

gets udstillingsvinduer, har det, hvor ringe de lever. 2) Uro og frygt for den kommende udvikling, for med denne levestandard så fattig interesserer det ikke den menige russer, at hr. Gorbatsjov omfavner fru Thatcher eller går tur med mr. Reagan på Den røde Plads, det gør det faktisk ikke. Derfor denne frygt for, hvad der kommer ud af det, og hvad det vil komme til at betyde også for resten af verden. 3) Dyb taknemmelighed over at være plantet dér, hvor jeg virkelig er plantet, hvor vi er plantet.

Jeg besøgte professor Sakharov, som bl.a. sagde, at hvis der ikke sker økonomiske mirakler i løbet af ca. 2 år fra nu, så kan det nuværende tøbrud i Sovjetunionen umuligt holde. Vi må så håbe på et mirakel.

Lad mig erindre om et kinesisk ordsprog, der lyder: Forandringstider er spændende tider, men det er også farlige tider. Før vi bliver alt for sangvinske, vil jeg derfor på CD's vegne minde om, at der er grund i verdenssituationen, i de internationale omstændigheder, til største ansvarsbevidsthed, påpasselighed og agtpågivenhed, både til et åndeligt, et nationalt og et sikkerhedsmæssigt højt beredskab.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil allerførst takke statsministeren for redegørelsen, og så vil jeg kommentere den måde, KVR-regeringen har ført sig frem på i sin snart 1-årige levetid.

Noget af det, der har karakteriseret KVR-regeringen, er en vældig evne til at lancere store planer, veltilrettelagt mediemæssigt, forventningerne stiger og stiger, der kommer nogle lækager om uenighed mellem regeringspartierne, så vi bliver endnu mere spændt, og så er planen der.

Men hvad er der kommet ud af planerne? Afbureaukratiseringsplanen f.eks.? Uenighed mellem regeringen f.eks. på skatteområdet, om man skulle have en statslig model eller en kommunal model. Man har forhandlet, og man har forhandlet, og man har forhandlet, og nu forlyder det, at man er landet på noget, som yderligere skal udmøntes, men hvad der konkret vil blive af afbureaukratiseringen, henstår i det uvisse.

Man kom med et isoleret indgreb over for alle overførselsindkomsterne, vældigt lanceret. Få dage efter tager regeringen det af bordet og lancerer det som en sejr.

Og nu står vi så med Danmarkshistoriens største plan, vældigt iscenesat, dygtigt fremført mediemæssigt. Hvad mon der kommer ud af den?

Jeg vil sige lidt om planen. Jeg er enig i, at det er nødvendigt at flytte om på masser af milliarder. Vi har for høje skatter, men hvem har de største reelle marginalskatter? Er det de højeste indtægter?

Jeg er glad for, at også Venstres ordfører, hr. Ivar Hansen, erkendte, at der er lavindkomstgrupper, som reelt på grund af samspilsproblemer er dem, der er hårdest belastet skattemæssigt. Jeg håber, at det, der blev sagt fra hr. Ivar Hansens side, må overbevise den samlede regering, så det kan blive et enigt Folketing, der fastslår den erkendelse og vel at mærke handler ud fra den erkendelse.

Vi har for høje afgifter. Jeg kunne godt tænke mig, at regeringen havde set lidt mere på differentieret moms. Ville det være en fordel, når vi skal nærme os det indre marked, og når vi samtidig vil tilgodese børnefamilierne, hvis vi på mad og visse dagligvarer fik en differentiering? Jeg synes i hvert fald, at spørgsmålet må undersøges.

Jeg husker en sommer – det er vel et par år siden – da den nuværende skatteminister sammen med et andet Venstrefolketingsmedlem kørte en intensiv satsning på, at vi skulle have differentieret moms af familiepolitiske grunde. Jeg vil da gerne høre, om skatteministeren stadig er optaget af det, han lancerede i B.T. for et par år siden. Jeg kunne i hvert fald tænke mig at få en undersøgelse af det. Vi har for ringe privat opsparing – enig. Vi har for svag en konkurrenceevne. Vi har en for stor arbejdsløshed. Vi har alt for stor en udlandsgæld. Problemer er der mange af. Derfor er det godt, at der er kommet et udspil fra regeringens side. Men det er klart, at når man har arbejdet i månedsvis, når man har et kæmpeembedsapparat til rådighed, så må det også være legitimt at stille nogle kritiske spørgsmål. Vi synes, det er rigtigt, at man satser på en sænkning af skatter og afgifter, hvis det vel at mærke sker på den rigtige måde. Det er vores hovedindvending mod regeringens plan, at man ikke har sikret balancen, at man ikke virkelig har fundet ud af, hvem der er hårdest ramt skattemæssigt, og så har gjort noget ved det.